



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 717/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Česká republika, zastúpená Ministerstvom průmyslu a obchodu České republiky**, Na Františku 32, Praha, Česká republika, konajúca povereným zamestnancom [REDACTED], proti uzneseniam Okresného súdu Trenčín č. k. 5C/109/2014-1825 z 9. marca 2022, č. k. PB-5C/109/2014-1910 zo 16. augusta 2024 a č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025 takto

### r o z h o d o l :

1. Základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky **bolo porušené** uzneseniami Okresného súdu Trenčín č. k. PB-5C/109/2014-1910 zo 16. augusta 2024 a č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025.
2. Uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. PB-5C/109/2014-1910 zo 16. augusta 2024 a č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025 **z r u š u j e**.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy uzneseniami okresného súdu č. k. 5C/109/2014-1825 z 9. marca 2022, č. k. PB-5C/109/2014-1910 zo 16. augusta 2024 a č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025. Navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenia č. k. PB-5C/109/2014-1910

zo 16. augusta 2024 a č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025, vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde sa viedol spor, v ktorom sa Slovenská republika, zastúpená prokurátorom Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej len „žalobkyňa“), za účasti osobitného subjektu na strane žalobkyne LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, na žalovanom úpadcovi Zbrojovka Vsetín a.s. (ďalej aj „žalovaný“ alebo „úpadca“) za účasti sťažovateľky ako intervenienta na strane žalovaného domáhala určenia neplatnosti prevodu majetku štátu do majetku úpadcu. Spor sa skončil úspechom žalovaného, žaloba bola právoplatne zamietnutá, žalovanému a sťažovateľke bol priznaný nárok na náhradu trov konania. Právnym nástupcom žalovaného sa v priebehu sporu stala správkyňa konkurznej podstaty úpadcu.

3. Náhrada trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu ku konaniu na súde prvej inštancie a k odvolaciemu konaniu bola sťažovateľke ako intervenientovi na strane žalovaného priznaná meritórnym rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/44/2020-1665 z 10. februára 2021, ktorým bola žaloba zamietnutá (zmeňujúci rozsudok, pozn.). Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 7Cdo/112/2022-1877 z 26. marca 2024 dovolanie žalobkyne a osobitného subjektu na jej strane (LESY Slovenskej republiky) zamietol a priznal žalovanému a sťažovateľke náhradu trov dovolacieho konania.

4. Okresný súd Považská Bystrica uznesením č. k. 5C/109/2014-1736 z 3. augusta 2021 rozhodol o povinnosti žalobkyne a osobitného subjektu na strane žalobkyne nahradiť intervenientovi na strane žalovaného (sťažovateľke, pozn.) trovy konania vo výške 196 652,66 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

5. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa a osobitný subjekt na strane žalobkyne sťažnosť, o ktorej rozhodol Okresný súd Považská Bystrica uznesením č. k. 5C/109/2014-1825 z 9. marca 2022 tak, že uznesenie č. k. 5C/109/2014-1736 z 3. augusta 2021 zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie.

6. Okresný súd (po zmene miestnej príslušnosti, pozn.) konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením č. k. PB-5C/109/2014-1910 zo 16. augusta 2024 zaviazal žalobkyňu a osobitný subjekt na jej strane zaplatiť sťažovateľke trovy konania vo výške 1 456,01 eur na účet jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

7. Okresný súd obsadený sudcom uznesením č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025 zamietol sťažnosť sťažovateľky proti tomuto uzneseniu ako nedôvodnú.

## II.

### Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka považuje napadnuté uznesenia o vyčíslení trov konania za nesprávne a porušujúce jej práva. Predmetom základného konania bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam, pričom ich hodnota je bezpochyby oceneľná. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny je potrebné hodnotu (cenu) nehnuteľností považovať za tarifnú hodnotu veci pri aplikácii § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len

„vyhláška“), čo vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Okresný súd však takto nepostupoval a nevychádzal z hodnoty predmetných nehnuteľností. Pritom je to sám súd, ktorý sa v odôvodnení odvoláva na bod 49 rozsudku krajského súdu č. k. 4Co/44/2020-1655 z 10. februára 2021, kde je uvedené ocenenie nehnuteľností v sume 150 000 000 Kč, resp. na znalecký posudok znalca z odboru lesníctva Ing. Jána Bebeja. V priebehu dokazovania bolo zistené, že z majetku žalovanej akciovej spoločnosti bolo podľa dohody z roku 1992 slovenskej strane Fondu národného majetku poskytnutých 137 240 kusov akcií v nominálnej hodnote 1 000 Kčs/kus. Tým bola podľa názoru sťažovateľky súdom dokazovaním určená minimálna hodnota predmetu konania. Zároveň namietala, že hodnotu sporu aj bez prihliadnutia na znalecký posudok, ktorý súd vyhodnotil ako oneskorene podaný, bolo v konaní možné určiť na základe iných listinných dôkazov – zápis z jednania zo 6. apríla 1992, že MSPNM SR a MPSNM ČR sa zhodli na hodnote sporných nehnuteľností v sume 150 miliónov Kčs. Obe hodnoty (akcie a dohoda, pozn.) boli v súdnom konaní preukázané, a preto bolo na úvahe súdu, ktorú hodnotu použije na určenie hodnoty predmetu sporu.

9. Z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že nálezom sp. zn. II. ÚS 184/2025 z 3. decembra 2025 bolo vyslovené porušenie základného práva sťažovateľa LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, v postavení osobitného subjektu na strane žalobkyne v totožnom konaní rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/112/2022 z 26. marca 2024 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4Co/44/2020 z 10. februára 2021 a tieto boli oba zrušené a vrátené krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Práve tieto rozsudky tvorili právny podklad pre touto ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie o vyčíslení trov konania okresným súdom, keďže obsahovali výrok o priznaní náhrady trov prvostupňového a odvolacieho, ako aj dovolacieho konania.

10. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu ďalej vyplýva, že ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 680/2025-13 z 20. novembra 2025 odmietol ako zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], LL.M., správkynke konkurznej podstaty úpadcu Zbrojovka Vsetín, akciová spoločnosť (žalovaný v totožnom konaní, pozn.), ktorá smerovala proti uzneseniu okresného súdu č. k. PB-5C/109/2014-1957 z 23. mája 2025 o vyčíslení trov konania. Aj tu napadnuté uznesenie vychádzalo z rovnakého právneho názoru, že nebolo sporné, že by v danom prípade išlo o predmet sporu oceníteľný peniazmi, napriek uvedenému však dospel k záveru o potrebe aplikovať ustanovenia o neoceníteľnosti predmetu konania. Hodnota nehnuteľnosti k dátumu prevzatia právneho zastúpenia nebola riadne a spoľahlivo zistená v čase rozhodovania o trovách konania, t. j. znalecký posudok nebol súdu predložený včas. Ústavný súd tento právny názor aproboval a uviedol: „Okresný súd aplikoval všeobecné procesné ustanovenia týkajúce sa dokazovania na procesné štádium rozhodovania o výške trov konania, pričom jeho interpretácia zohľadňuje konkrétne okolnosti prípadu. Pokiaľ obsah spisu neposkytoval dokumenty bezpečne preukazujúce hodnotu sporu (za taký dokument okresný súd nepovažoval ani záznam) a tieto včas nepredložila ani sťažovateľka, potom okresnému súdu nemožno vytknúť, ak za tejto situácie aplikoval pri vyčíslení trov konania § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky.“ V závere konštatoval v súvislosti s vtedy neskončeným konaním sp. zn. II. ÚS 184/2025, že v prípade eventuálneho zrušenia týchto rozsudkov sa uznesenie o výške trov konania stane neúčinným.

11. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. II. ÚS 717/2025 zo 17. decembra 2025 ju prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

## II.

### Vyjadrenie okresného súdu, zúčastnenej osoby a replika sťažovateľky

#### II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

12. Predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 1552/2025 zo 14. januára 2026 popísala priebeh konania. Námietky sťažovateľky, že sa súd nevysporiadal so skutočnosťou, prečo neprihliadol na znalecký posudok vypracovaný Ing. Jánom Bebejom, v ktorom bola určená hodnota nehnuteľností, a z akého dôvodu pri určení hodnoty sporu z neho nevychádzal, prípadne prečo nevychádzal z iných listinných dôkazov, a to napr. zo zápisu z jednania zo 6. apríla 1992, považovala za neopodstatnené a navrhla ústavnej sťažnosti nevyhovieť pre jej bezdôvodnosť.

#### II.2. Vyjadrenie zúčastnenej osoby:

13. Zúčastnenou osobou v konaní je osobitný subjekt LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, ktorá sa k sťažnosti vyjadrila na výzvu ústavného súdu podaním z 12. januára 2026, v ktorom navrhla ústavnú sťažnosť odmietnuť s poukazom na uznesenie sp. zn. I. ÚS 680/2025 z 20. novembra 2025.

#### II.3. Replika sťažovateľky:

14. Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu k týmto vyjadreniam zaujala stanovisko 5. februára 2026. V podstatnom zotrvala na podanej ústavnej sťažnosti, pretože nesúhlasí s právnym posúdením možnosti oceniť predmet konania a zastáva názor, že aj v novom konaní o náhrade trov bude okresný súd vychádzať z právneho názoru obsiahnutého v napadnutých uzneseniach. Aj s poukazom na zrušenie meritórneho rozsudku požadovala zrušenie uznesení o vyčíslení trov konania.

15. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu podaní a vyžiadaných spisov dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

## III.

### Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Podstatou sťažnosti bola požiadavka na posúdenie ústavnej akceptovateľnosti právneho názoru všeobecných súdov o spôsobe určenia tarifnej hodnoty za konkrétnych skutkových okolností.

17. Ústavnú udržateľnosť právneho posúdenia poskytnutého okresným súdom v týchto konkrétnych okolnostiach už konštatoval ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 680/2025-13 z 20. novembra 2025. Od tam vyslovených záverov (pozri bod 10 tohto nálezu) nemá ústavný súd dôvod sa odkláňať ani v tejto veci.

18. Okresný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom uznesením č. k. PB-5C/109/2014-1910 zo 16. augusta 2024 rozhodol o výške trov konania v súlade s kasačným uznesením, teda za aplikácie právneho posúdenia, ktoré ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľné. Rovnako tak napadnuté uznesenie č. k. PB-5C/109/2014-1967 z 23. mája 2025 nevykazuje vady, ktoré mu vyčíta sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti.

19. Až v dôsledku zrušenia meritórneho rozhodnutia krajského súdu a najvyššieho súdu nálezom sp. zn. II. ÚS 184/2025 nastala procesná situácia, keď rozhodnutie o výške trov stratilo svoj podklad vo forme výrokov o nároku na náhradu trov konania a zároveň došlo k „znovuotvoreniu“ konania na odvolacom súde, od ktorého výsledku (úspechu konkrétnej strany v konaní) bude závislé rozhodnutie o samotnom nároku na náhradu trov konania. V tejto procesnej situácii (zánik podkladových rozhodnutí) sa existencia napadnutých uznesení zo 16. augusta 2024 a z 23. mája 2025 stala neudržateľná a hrozba ich exekučného vymáhania predstavuje porušenie práva sťažovateľky na súdnu ochranu, a preto ústavný súd vyslovil jeho porušenie (bod 1 výroku nálezu) a rozhodol o zrušení napadnutých uznesení (bod 2 výroku nálezu).

20. Vzhľadom na to, že k zrušeniu napadnutých uznesení došlo z iných ako sťažovateľkou uvádzaných dôvodov (ako nevyhnutný následok procesného stavu konania), ústavný súd návrhu na priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom, ktorá je fakultatívnej povahy, nevyhovet (bod 3 výroku nálezu). Rovnako sa stalo bezpredmetné posudzovanie vplyvu zrušených uznesení na vlastnícke právo sťažovateľky, ktoré by bolo len akademickej povahy.

21. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že uznesenie ústavného súdu č. k. I. ÚS 680/2025-13 z 20. novembra 2025 bolo vydané pri totožnom právnom posúdení oceníteľnosti predmetu konania v totožnej veci, ale za inej procesnej situácie. V čase jeho vydania (20. novembra 2025) nebolo právoplatne rozhodnuté (7. januára 2026) o zrušení podkladových meritórnych rozhodnutí. Tým sa líšia aj procesné dôsledky pre rozhodovanie v tejto veci napriek tomu, že od právneho posúdenia v skoršej veci sa ústavný súd nemal dôvod odchýliť.

22. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 25. februára 2026**

**Peter Molnár**  
**predseda senátu**